

Taně Masové, místo vykání se objevilo neopodstatněné tykání, začleněny byly jiné spojky *Kdybyste hledali – Pokud byste hledali*, nemotivovaně byl upravován slovosled, složitější souvětí bylo rozčleněno na kratší celky aj.

Podstatně více rozdílů mezi originálem a jeho překladatelskými konkretizacemi se projevilo v lexiku. Neadekvátně byla převedena deminutiva (*ostrůvek – ostrov*), jiná jména byla zkomolena (*J. van Toch – Yu van Toh*) nebo nepochopena (*ztracená kopra – ztracená kotva, díra – ostrov, nadával – přísahal*), došlo k sémantickým posunům (*prokletý – ztracený, právě – přímo, člověk – osoba, pán – chlapec*) či k problémovému parafrázování významu ustálených spojení (*hledte si svého – jdi svou vlastní cestou*) atd.

Vyskytly se také pasáže dokládající až rušivé neporozumění obsahující nevhodnou míru expresivity aj.: ... *že jediný s odpuštěním člověk, který tam žije – nepočítáme-li ovšem tyhle všivé Bataky – je opilý agent, kříženec mezi Kubu a Portugalcem a ještě větší zloděj, pohan a prase než celý Kubu a celý běloch dohromady; a že je-li na světě něco ztraceného, pak je to ztracený život na téhle ztracené Tana Masa, pane – ... že tam žije jen jedna osoba, kromě těch mizerných Bataků. Je to opilý podnikatel, směs kubánských a portugalských, ještě zloděj, blázen a prase než Kubánci a všichni běloši. A pokud je na světě něco opravdu beznadějného, pak je to, kurva, život na této chybějící Taně Masové, chlapče.*

Podnětných otázek i zajímavých odpovědí řešitelů bylo při rozboru překladatelských alternativ velké množství, aktivita očekávání bezesporu splnila.

Odborná literatura

- Čermák, J. (1956). Doslov. In: Gabriel Chevallier. *Zvonokosy*. Praha: Odeon, s. 353–356.
- Dvorský, L. (1984). *Repetitorium jazykové komiky*. Praha: Novinář.
- Eisner, P. (1936). O věcech nepřeložitelných. *Slovo a slovesnost*, roč. 2, č. 2, s. 230–238.
- Felix, J. (1957). Poeta humanus. In: *François Villon. Velký testament*. Bratislava: Slovenský spisovateľ, s. 7–36.
- Hausenblas, K. (1971). *Výstavba jazykových projevů a styl*. Praha: Univerzita Karlova.
- Hausenblas, K. (1972). Explicitnost a implicitnost jazykového vyjadřování. *Slovo a slovesnost*, roč. 33, č. 1, s. 98–105.
- Hochel, B. (1981). Čas a priestor v preklade. *AUC, Slavica Pragensia XXIV*, s. 21–32.
- Horálek, K. (1957). *Kapitoly z teorie překládání*. Praha: Filozofická fakulta Univerzity Karlovy.
- Horálek, K. (1966). *Příspěvky k teorii překládání*. Praha: Filozofická fakulta Univerzity Karlovy.
- Horálek, K. (1977). Slovo, věta a promluva. *Slovo a slovesnost*, roč. 38, č. 2, s. 259–262.
- Hrdlička, M. (2003). *Literární překlad a komunikace*. Praha: Institut sociálních vztahů.
- Hrdlička, M. (2014). *Překladatelské miniatury*. Praha: Karolinum.
- Hrdlička, M. (2022). Překladatelská „tichá pošta“. *Český jazyk a literatura*, roč. 72, č. 4, s. 186–189.
- Hrdlička, M. (v tisku). Nad vybranými úskalími překladu Haškova Švejka.
- Chlumská, L. (2018). *Překladová čeština a její charakteristiky*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny.
- Ilek, B. (1953). Metodika překládání. In: *Kniha o překládání*. Praha: FF UK, s. 68–106.

- Ilek, B. (1970). O specifičnosti překladového textu. *Bulletin Ústavu ruského jazyka a literatury*, roč. 18, č. 1, s. 51–56.
- Ilek, B. (1975). Překlad jako zrcadlo stylu. *Bulletin Ústavu ruského jazyka a literatury*, roč. 19, č. 2, s. 143–158.
- Ilek, B. (1981). Některé otázky pojmu ekvivalence v překladu. *AUC, Slavica Pragensia XXIV*, s. 11–20.
- Ilek, B. (1983). Jazyk – text – výklad – překlad. *AUC, Slavica Pragensia XXIII*, s. 23–26.
- Knittlová, D. (2000). *K teorii i praxi překladu*. Olomouc: Vydavatelství UP v Olomouci.
- Knittlová, D. (2010). *Překlad a překládání*. Olomouc: Vydavatelství UP v Olomouci.
- Kufnerová, Z. a kol. (1994). *Překládání a čeština*. Jinočany: H&H.
- Levý, J. (1957). *České teorie překladu*. Praha: Státní nakladatelství krásné literatury.
- Levý, J. (1983). *Umění překladu*. Praha: Panorama (1. vydání 1963).
- Macurová, A. (1977). *Ztvárnění komunikačních faktorů v jazykových projevech*. Praha: Univerzita Karlova.
- Mareš, P. (2003). *Also nazdar! Aspekty textové vícejazyčnosti*. Praha: Karolinum.
- Mareš, P. (2012). *Nejen jazykem českým. Studie o vícejazyčnosti v literatuře*. Praha: Filozofická fakulta Univerzity Karlovy.
- Mathesius, B. (1953). Jak jsem překládal Rozrušenou zemi. In: *Kniha o překládání*. Praha: FF UK, s. 107–123.
- Miko, Fr. (1971). Preklad ako hra na ekvivalenciu. *Slovenské pohľady*, roč. 87, č. 1, s. 114–137.
- Miko, Fr. – Popovič, A. (1978). *Tvorba a recepcia*. Bratislava: Tatran.
- Pechar, J. (1986). *Otázky literárního překladu*. Praha: Československý spisovatel.
- Popovič, A. (1975). *Teória umeleckého prekladu*. Bratislava: Tatran.
- Skalička, Vl. (1978). Psychika v jazyce. *Slovo a slovesnost*, roč. 39, č. 2, s. 205–209.
- Šabršula, J. (1983). Pojem „mezery“ na úrovni sémiotické a referenční z hlediska přeložitelnosti. *AUC, Slavica Pragensia XXIII*, s. 73–82.
- Vařecha, Vl. (1983). K otázce vlivu jazyka originálu na jazyk překladu. *AUC, Slavica Pragensia XXIII*, s. 193–199.
- Vilikovský, J. (1984). *Preklad ako tvorba*. Bratislava: Slovenský spisovateľ.